Anti music Band – albumi tekstova!

ALBUM	1/10 - "ATAK NA UŠI",	241 stih.	1985 god.
ALBUM	2/10 - "DISKO MJUZIK"	283 stih.	1987 god.
ALBUM	3/10 - "CIN, CIN, CIN"	210 stih.	1988 god.
ALBUM	4/10 - "KANTA ZA SMEĆE"	222 stih.	1990 god.
ALBUM	5/10 - "PEPELjuga"	262 stih.	1992 god.
ALBUM	6/10 - "JAGODE SA ŠLAGOM"	318 stih.	2003 god.
ALBUM	7/10 - "ŽUTI MASLAČAK"	279 stih.	2005 god.
ALBUM	8/10 - "ISUS SE PANIĆNO PLAŠI..."	364 stih.	2007 god.
ALBUM	9/10 - "JDS"	304 stih.	2011 god.
ALBUM	10/10 - "reKAPITULACIJA"	316 stih.	2017 god.

ALBUM 3/10 - "CIN, CIN, CIN", 1988

1 -	NAJLON VREĆICE	19 stih.	'87 god.
2 -	RADNIČKI RUČAK	35 stih.	'87 god.
3 –	PODSJEČAJNA	20 stih.	'87 god.
4 –	INGAS	25 stih.	'87 god.
5 -	PRVA TREĆINA	16 stih.	'87 god.
6 -	SONET ZA DALIJU	16 stih.	'87 god.
7 –	BILJANA	23 stih.	'87 god.
8 -	ŽELIO BIH KUPITI RADNO MJESTO	(JURMAN)	'87 god.
9 -	PIJANA DJEVOJKA BOCI KONJAKA	(JURMAN)	'87 god.
10 -	CIN, CIN, CIN	22 stih.	'87 god.

NAJLON VREĆICE

R1 - Pogledah na rijeku - NAJLON VREĆICE!
Pogledah na travu - NAJLON VREĆICE!
Pogledah u ruku - NAJLON VREĆICE!

R2 - Ja istrunuti mogu, ali one ne,
opasnost za sve, neuništive,
NAJLON VREĆICE!

Higijenski ulošci, žvakaće gume,
sve, pakuje se sve u najlon vrećice!
Kako mrzim one crne vreće za smeće
jer najveće smeće su upravo te vreće!

R1 - Pogledah na rijeku - NAJLON VREĆICE!
Pogledah na travu - NAJLON VREĆICE!
Pogledah u ruku - NAJLON VREĆICE!

R2 - Ja istrunuti mogu, ali one ne,
opasnost za sve, neuništive,
NAJLON VREĆICE!

Svi mi, svi mi, svi smo krivi,
o ti čovječe luda glavo,
odakle ti uopće pravo
da uništavaš svijet u kojem se živi!

NASTAVIMO LI OVAKO;

U proljeće ćemo mirisati - NAJLON VREĆICE!
Po ljetu ćemo plivati kroz - NAJLON VREĆICE!
U jesen ćemo brati - NAJLON VREĆICE!
Po zimi će s neba padati - NAJLON VREĆICE!
Naši unuci će se rađati u - NAJLON VREĆICI!

R2 - Ja istrunuti mogu, ali one ne,
opasnost za sve, neuništive,
NAJLON VREĆICE!

RADNIČKI RUČAK

Nakon napornog dana,
vratih se kući sa praznim stomakom.
Ženo, gdje je hrana,
cio dan radih za pokretnom trakom!

Ona me pogleda ružno
i stavi kupus na stol.
O kako je to tužno;
radiš a gladuješ - gorčina i bol.

Uz ručak čitah novine,
da vidim jer ima što novo,
da zaboravim na sve ovo,
da uteknem od istine;

"INFLACIJA SE MORA SMANJITI!
CJENE ĆE OPET NARASTI!
PLATNE VREĆICE TREBA STANJITI!
DINAR ĆE OPET PASTI!"

R - Ista labrta, uvijek isto melje!
Na tanjuru zelje, prokuhane kosti,
ja ne mogu da živim od začinjene gluposti!

Zatvorih novine na stranici drugoj,
jer samo ću se opet iznervirati,
jer samo ću se opet nasekirati,
stomak boli od tebe, kupuse moj!

Nije za mene politika, a i meso mi škodi,
ne želim bez veze stomak da trujem,
znam da su bunđije ponovo u modi,
al' ja šutim, slušam stare priče, prežvakujem.

R - Ista labrta, uvijek isto melje!
Na tanjuru zelje, prokuhane kosti,
ja ne mogu da živim od začinjene gluposti!

Ponekad u sebi razmišljam o onom što nam prijeti,
i pitam se zar jednolična hrana svima nam ne šteti,
i pitam se samo da li će i ostali uz kupus preživjeti.
Pitam se do kada je moguće iste stvari mljeti.

R - Ista labrta, uvijek isto melje!
Na tanjuru zelje, prokuhane kosti,
ja ne mogu da živim od začinjene gluposti!

Ostatak bacih svome psu i odoh da se odmorim,
moram da skupim snagu svu, sutra normu da oborim.
I tako, život cijeli; netko radi, netko melje.
Mnogo nas još dijeli od dana kada će meso postati zelje.

PODSJEĆAJNA ***(životno glupa lirika)***

Šetao sam gradom.
Svjež trag tvojih stopala.
Promatrah te sa nadom.
Stvarno si mi ti se dopala.

Vjerovah u osmijeh k'o naivna budala!
Pored njega si zastala, stala,
u beton se ukopala,
i njemu si ti se dopala.

Stvar je u vodu pala, načisto propala.
Neka, sretni ste barem vas dvoje,
a tko jebe osjećaje moje,
crnilo u mislima, suze u očima.

Što je - tu je, sudbina me ubija.
Đavo sa mnom opet inat tjera.
Život je ljigav, kao žena-zmija.
Život je cesta bez ikakvog smjera.

Dosta, mračne misli uništavaju.
Dosta, mračne misli još crnju sliku daju.
Zar moraju na meni uvijek da se koplja lome!!???!!
Ma dosta !!! Dosta o svemu tome...

INGAS

Još jedan propali dan,
tebe nema u gradu,
zato sam nervozan,
volja mi je u padu.

A to mora da se spriječi!

R1 - Sjedam na motor i dodajem gas,
vjetar u kosi - oh kako to liječi!
Jurim jer gas je dio nas,
sreća - na putu ka nesreći!

R2 - Četvrta, peta, gas do kraja,
znam da nisi na kraju sveta,
doći ćeš! Zavoj, nagib do jaja,
peta, škare, prokliz, opet peta!

Znojan silazim s motora,
za danas sam svršio.
Oslobodio sam se noćnih mora,
povratiti se uspio!

Sutra, opet propali dan,
pa tebe nikada nema u gradu!
Postajem strašno nervozan,
volja opet u padu!

R1 - Sjedam na motor i dodajem gas,
vjetar u kosi - oh kako to liječi!
Jurim jer gas je dio nas,
sreća - na putu ka nesreći!

R2 - Četvrta, peta, gas do kraja,
znam da nisi na kraju sveta,
doći ćeš! Zavoj, nagib do jaja,
peta, škare, prokliz, opet peta!

Život prolazi pored nas,
smjenjuju se zime, ljubavi i ljeta,
al' zauvijek ostaje motor i gas,
gas, gas i brzina peta!

R2 - Četvrta, peta, gas do kraja,
znam da nisi na kraju sveta,
doći ćeš! Zavoj, nagib do jaja,
peta, škare, prokliz, opet peta!

PRVA TREĆINA

Svi su u crnom, hokej na ledu,
završava prva trećina.
Mnogo golova, svi idu na pobjedu,
i sve ih neuspjeh užasava.

Izbija tuča, na kraju prve trećine,
tuku se radi uspjeha, sebe, tuku se.
Nikada nisam imao snage spoznati tugu istine,
bježao sam, spuštao pogled, Mirjana volim te!

65 godina, vrijeme za odlazak, vrijeme za smrt!
22 - već mi je gotova prva trećina!
Ne, nisam uplašen, nisam ni ljut.
Mir, Mirjana. Šuti i gledaj pravo pred sebe, tada si najljepša!

Jasno je, prva trećina mi propala.
Primio sam previše golova, previše ozljeda.
U trećoj ću izgubiti snagu, druga je već počela.
Tebi će još dugo trajati prva, smiješi ti se i pobjeda.

65 godina, vrijeme za odlazak, vrijeme za smrt!
22 - već mi je gotova prva trećina!
Ne nisam uplašen, nisam ni ljut.
Mir, Mirjana. Šuti i gledaj pravo pred sebe, tada si najljepša!

SONET ZA DALIJU

Nemam snage da glumim klovna,
ne mogu se zezati jer osjećam pad,
ne želim više jesti govna,
da li je, Dalija došla u grad?

Život je stanica u vlaku do smrti,
iskoči iz vlaka dok si još mlad!
Samo i jedino po glavi mi se vrti,
da li je, Dalija došla u grad?

Ostavite me na miru ovo veče,
za ništa ja nemam snage sad,
predosjećam bitku, a poraz peče,
da li je, Dalija došla u grad?

Život je život dok pruža užitke,
sada osjećam samo patnju i jad,
izgubio sam snagu - bježim iz bitke,
da li je, Dalija došla u grad?

BILJANA

Jedne večeri napravih nešto užasno!
Pokazah prstom na krivu djevojku!
Kako sam mogao nije mi jasno,
jer pored nje ti. Ti si Biljana tu!

"Zar ona, ona je dobila 1 iz povijesti!",
tada si ljutito i uvrjeđeno rekla.
To me je uspjelo potpuno smesti,
moja glupost me danima pekla!

Tvrdoglav jesam! Lagah i sebe,
u mome mozgu ništa nije čisto,
jer potajno sam mislio na tebe,
a tvrdoglavo sam tvrdio isto!

Ljubav poput stabla iz dubine niče,
i granje se širi na razne strane.
Poneka grana se i osuši, uzmiče,
radi mladice neke nove grane, Biljane!

Do subote brojim dane, shvaćam si mane,
zašto li si stavih sol na rane?
Kakva greška, da razum ti stane,
uprijeti prstom u nju - pored Biljane!

Biljana, ne ona ništa ne treba da zna,
za sve sam kriv i ispaštam ja,
ali ipak Biljana... ti si ta!

Ljubav poput stabla iz dubine niče,
i granje se širi na razne strane.
Poneka grana se i osuši, uzmiče,
radi mladice neke nove grane, Biljane!

ŽELIO BIH KUPITI RADNO MJESTO

Kakva su to došla vremena
onaj tko hoće radit posla nema
a oni ljenivci što imaju love
u svojim foteljama dobro se tove

i svoje sinove i kćerkice guraju
na dobra radna mjesta da ih ufuraju
Preko živih i leševa gaze
čim neko slobodno mjesto spaze

R - Želio bih kupiti radno mjesto
Želio bih raditi bilo što ***X2***

I svakog mjeseca priča ista
na birou besposleno stojim
isti ljudi, lica ista
ne daju mi da si sudbinu krojim

Hodam k'o mjesečar, u prazno gledam
al' nemam želju da im se predam
čekam i nadam se poslu nekom
al' uzalud plovim tom životnom rijekom.

R - Želio bih kupiti radno mjesto
Želio bih raditi bilo što ***X2***

PIJANA DJEVOJKA BOCI KONJAKA

Toga si jutra nestao bez traga
i istoga trena vrijeme je stalo
Ostala sam naga u postelji da ležim
krvavih očiju i neuredne kose
Nisam znala kamo ću i kako ću
željela sam da te opet imam
željela sam, htjela sam
u unutrašnjost svoju da te primam

Uzalud sam ruke pružala
Uzalud sam te dozivala
Uzalud sam se nadala
Uzalud sam pijana padala

O kad bi bilo moguće
da se nikada ne otreznim
O kad bi bilo moguće
da te svakodnevno u sebe ispraznim!

CIN, CIN, CIN

Jednog jutra, rano sam se digao,
negdje oko 10 sati.
Nisam se ni umiti stigao,
a kamoli zube prati.

R - I začuh - CIN, CIN, CIN...

Nešto malo, zeleno, ljigavo je čučalo pred vratima
i CINcalo satima!

Pitah ga kako se zove,
kako je gore u svemiru,
jel' ima na zajam love,
do kada misli ostati tu?

R - A on - CIN, CIN, CIN...

Rekoh mu da smo u krizi,
posudili od Amera dolare.
Pitah ga jel' svemir u brizi,
da li u svemiru za nas mare?

R - A on - CIN, CIN, CIN...

Pričah o tehnološkom napretku,
gladnima, nuklearnom oružju...
Plakah i molih sile u svemiru,
da obuzdaju naš planet u zlu...

R - A on - CIN, CIN, CIN...

Ne znam da li je nešto shvatio,
ali je odletio i nije se više vratio.
Danima me proganjalo, ušima odzvanjalo,
noćima sam sanjao - CINcanje!

R - CIN, CIN, CIN...